

Prekentekest: Rom 12,9-15

Vis oppriktig kjærlighet, avsky det onde og hold dere til det gode. Elsk hverandre inderlig som søsken, sett de andre høyere enn dere selv. Vær ivrige og bli ikke slappe, vær brennende i Ånden, tjen Herren! Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, utholdende i bønner. Vær med å hjelpe kristne som lider nød, og legg vinn på gjestfrihet. Velsign dem som forfølger dere, velsign, og forbann ikke. Gled dere med de glade og gråt med dem som gråter.

Denne teksten møter oss med en mengde gode ord. Gode kan de være for oss, men aller best er disse ordene for våre medmennesker så sant vi bestreber oss på å leve slik bibelordene lærer oss. "Vis oppriktig kjærlighet." Hvordan ville ikke verden vært om alle levde slik! "Elsk hverandre inderlig som søsken, sett andre høyere enn dere selv." Da blir det godt å være naboer og venner.

For oss er det kjente ord at vi skal elske vår neste. Vi har hørt det så mange ganger at det preger vår samvittighet og tenkemåte. Vi er tross alt vokst opp i en kristen kultur, farget av Bibelens lære, enten vi har en personlig kristen tro eller ikke. Jeg har hørt det flere ganger at folk som kommer til Norge fra land langt borte merker tydelig kristen påvirkning hos den jevne nordmann. Ja, mange er langt mer kristne i sin tankegang og måte å være på enn de aner selv.

I dag utfordres kjærligheten. Den settes på prøve. Ikke alle bærer med seg den samme kristne ballasten som oss. Vi hører om selvmordsbombere i Israel som sprenger seg selv på busser og steder med mye folk, og nå de siste dagene om gisseltakerne i Beslan sør i Russland. Vi ser også at volden øker her til lands når politiet må væpnes for å gå til aksjon mot ranere. Vi ser kontrasten så tydelig mellom volden og hatet på den ene siden, og på den andre siden Bibelens ord om å avsky det onde og holde seg til det gode. For den som følger med i den store verden blir det klart at de kristne normene er ikke noe hele menneskeheten har felles. Respekten for det enkelte menneskets verdi er i særstilling i vår kristne del av verden.

Fundamentalisme

Det advares mye mot fundamentalisme. Vi ser fruktene av muslimsk fundamentalisme etter gisseldramaet i et skolebygg i Sør-Russland. Vi fylles med avsky for slike handlinger, og forstår ikke helt hvordan kvinner og menn kan få seg til å gjøre slike grusomheter. Samtidig må vi minne hverandre om at ikke alle muslimer er voldelige, heller ikke alle hinduer er voldelige, selv om fundamentalister innen disse og flere religioner står bak ufattelig ondskap.

Det sies at fundamentalisme finnes i alle religioner inklusive kristendommen. Det er en sannhet som skaper veldige misforståelser. Ordet fundamentalisme brukes om personer som på en nidkjær og grunnleggende måte lever etter sin religion. Til stor forskjell fra andre religioners fundamentalister som tyr til vold, vil en kristen fundamentalist bruke kjærlighet som sitt våpen. Kjærlighet mot nesten er et grunnleggende fundament i kristen etikk. Den som har det dobbelte kjærlighetsbudet som fundament i sin etikk vil aldri ty til vold, men isteden for elske sin neste som seg selv og velsigne når han blir forfulgt, slik Bibelen lærer. Derfor er det helt riv ruskende galt å stille

fundamentalisme i kristendommen på linje med den trusselen fundamentalismen er i andre religioner der de ikke kjenner den Gud som Jesus har vist oss hvem er. "Et tre kjennes på frukten," (Matt 12,33) har Jesus lært oss. Frukten av et liv med Bibelens Gud er kjærlighet.

Nestekjærlighet

Når vold og tragedier rammer, kan det virke så nytteløst å bidra med noe her hjemme fra. Vi skulle så gjerne gjort noe for å hjelpe våre brødre og søstre i Russland, men avstanden er stor. Kanskje hvis det startes en hjelpeaksjon, at det kan det bli en mulighet. Men også andre trenger den hjelpen og støtten som vi kan gi. I disse dager samles det inn penger til nødhjelp i Darfur i Sudan i Afrika. I dag kan du gi et bidrag til støtte for disse som lider når vi kommer til kollekten i gudstjenesten.

Apostelen Paulus ber oss om å være med å hjelpe kristne som lider nød. Det skal vi gjøre. Mange steder oppfordrer Guds ord oss til å hjelpe, ikke bare våre egne, men også andre og fremmede. Den barmhjertige samaritan er et godt eksempel på en fremmed hjelpearbeider som lindret nød. I prekenteksten bes vi enda til om å velsigne der det oppleves forfølgelse.

Autoritet

Romerbrevet gir en utmerket opplæring i hva Jesus har gjort for oss. Det var dette brevet som i sin tid åpnet øynene på vår store reformator Martin Luther for hva evangeliet er. Evangeliet er Guds kraft til frelse for alle som tror. Slik innledes Romerbrevet. Første del handler om den kristne læren. Andre del, som prekenteksten er fra, handler om hva dette får å bety for hvordan vi skal leve som kristne. Begge deler er like viktig å få med for oss som vil følge Jesus.

Ordene fra Romerbrevet er ord som vi skal ta til oss. Den gang Paulus fikk kall til å bli apostel, gav Jesus ham sin egen autoritet. Paulus skulle forkynne på Jesu vegne det som Jesus har å si. I flere av brevene henviser Paulus til nettopp dette. (Rom 1; Gal 1) Derfor er det slik at det som Paulus skriver med apostolisk autoritet i sine brev, det er ikke bare hans egne ord, men ord som skal ha samme absolutte autoritet for kristne som de ordene Jesus selv sa.

I dag skal vi altså ta til oss disse godordene om kjærlighet og la de få plass i oss. Kjærlighet er mer enn følelser. Det handler i stor grad om å gjøre godt og skape forsoning mellom seg selv og de en kanskje ikke liker. Det handler om innlevelse i andres situasjon, om å le med de glade og å gråte med de sorgtunge. Det handler om å være et medmenneske og ikke trekke seg unna.

Dåpen

Faktorenes orden er likegyldig, lærte vi i matematikken på skolen. Det samme kan vi ikke si om hvor en begynner for å bli en kristen. Alle er enige om at gode gjerninger er bra, men ingen kan begynne der for å bli en kristen.

Utgangspunktet er dåpen og det som Jesus har gjort for å frelse oss. Den gangen da du ble døpt ble koplet sammen med Jesus. Romerbrevet beskriver dåpen som å dø og oppstå med Jesus. (Rom 6) I dåpen fikk du del i Jesu død på korset til soning for alle dine synder. I dåpen ble du forsonet med Gud, og Gud ble din Far. Takket være Jesus har vi en åpen himmel og et hjem å gå til også etter vår siste dag.

Men fortsettelsen etter dåpen er viktig. Livet du fikk i dåpen må leves. Som alle vet må vi ha et hjerte som slår for å leve, likedan må vi ha en tro som praktiseres for å leve det livet vi fikk i dåpen. I kapittel ti i Romerbrevet står det at troen kommer av å høre ordene som Jesus har sagt. Der står det også at det er nødvendig å bekjenne troen. Disse tingene hører uløselig sammen. Troen gir et hjerteforhold til Jesus. Troen er en personlig sak, men må aldri bli en privatsak og noe en holder for seg selv.

Leve livet

Så ser vi at alt henger sammen. Først kommer Gud inn livet og skaper tro ved hjelp av Bibelens ord som vi hører. Troen gjør at vi følger Jesus i handling. Dette forutsetter ikke at vi forstår alt. Mye er komplisert og vanskelig å få med seg. Vi forstår så langt det rekker, for siden å forstå mer, litt etter litt, men vi må ha en aktiv holdning og søke mot Jesus og ordene hans igjen og igjen.

Apostelen formaner oss til virkelig å leve livet, slik forstår jeg teksten. "Vær ivrige og bli ikke slappe." Kristne skal ikke være slappfisker og hengehoder og unnasluntrere, men derimot brennende i Ånden, tjenende for Herren, glade i håpet, tålmodige i trengselen og utholdende i bønner. Vi utfordres til å være fullt og helt til stede i eget liv og ikke glemme andres lidelse og glede.

Er det ikke slik vi har erfart det, at en glede som vi deler med andre er en dobbelt glede, like fullt som en sorg som deles er lettere å bære. Og best av alt; i alt vårt liv har Jesus lovet å være med og til stede. Han gav et løfte i dåpen. Det ordet står han ved. "Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende." Matt 28,20. Så har da kjærligheten seiret likevel.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.